

III

AD MELPOMENEN

Glyconico-Asclepiadens

Quem tū, Melpomenē, semel
Nāscentem placidō lūmine vīderis,
Illum nōn labor Isthmius
Clārābit pugilem, nōn equus impiger
Currū dūcet Achāicō
Victōrem ; neque rēs bellica Dēliīs
Ōrnātum foliīs ducem,
Quod rēgum tumidās contuderit minās,
Ostendet Capitōliō :
Sed quae Tībur aquae fertile praefluunt,
Et spissae nemorum comae,
Fingent Æoliō carmine nōbilem.
Rōmae, prīncipis urbium,
Dīgnātur subolēs inter amābilēs
Vātum pōnere mē chorōs ;
Et iam dente minus mordeor invidō.
Ō, testūdinis aureae
Dulcem quae strepitum, Pīeri, temperās !
Ō mūtīs quoque piscibus
Dōnātūra cyncī, sī libeat, sonum !
Tōtum mūneris hoc tuī est,
Quod mōnstror digitō praetereuntium
Rōmānae fidicen lyrae :
Quod spīrō et placeō, sī placeō, tuum est.